

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 20. novembra 2013 vložilo Pesti Központi Kerületi Bíróság (Madžarska) – Martin Meat Kft. proti Gézi Simonfayu in Ulrichu Salburgu

(Zadeva C-586/13)

(2014/C 71/04)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martin Meat Kft.

Toženi stranki: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu s pravom Unije, natančneje v skladu z opredelitvijo pojma „zagotavljanje dela delavcev“ iz sodbe Sodišča Evropske unije v združenih zadevah od C-307/09 do C-309/09 ⁽¹⁾, mogoče govoriti o zagotavljanju dela delavcem, če se izvajalec zaveže, da bo – s svojimi delavci – obdelal goveje polovice v prostorih klavnice naročnika, ki jih je ta oddal izvajalcu, in da jih bo zapakiral v pakete, ki omogočajo takojšnjo prodajo, za kar je izvajalec plačan po kilogramu obdelanega mesa in se mu lahko plačilo zmanjša v primeru nekakovostne obdelave mesa, pri čemer je treba upoštevati, da v državi članici gostiteljici izvajalec storitve opravlja izključno za enega naročnika in da je naročnik tisti, ki nadzira kakovost obdelave mesa?
2. Ali temeljno načelo iz sodbe Sodišča Evropske unije v združenih zadevah od C-307/09 do C-309/09 – v skladu s katerim lahko države članice omejijo zagotavljanje dela delavcev v času veljavnosti prehodnih določb, ki se nanašajo na prosto gibanje delavcev in so vključene v pristopne pogodbe držav članic, ki so k Evropski uniji pristopile 1. maja 2004 – velja tudi za napotitev delavcev, do katere pride v okviru zagotavljanja dela delavcev in s katero podjetje s sedežem v državi članici, ki je k Evropski uniji pristopila 1. maja 2004, delavce napoti v Avstrijo, kadar navedena napotitev zadeva sektor, ki ni zaščiten v skladu s pristopnimi pogodbami?

⁽¹⁾ Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. februarja 2011.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 19. novembra 2013 – F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Zadeva C-589/13)

(2014/C 71/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Nasprotna stranka: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 56 ES (zdaj člen 63 PDEU) razlagati tako, da nasprotuje sistemu obdavčitve dohodkov iz kapitala in dohodkov iz odsvojitve deležev avstrijske zasebne ustanove, ki obdavčitev zasebne ustanove v obliki „vmesnega davka“ za zavarovanje nacionalne enkratne obdavčitve predvideva samo, če je zaradi konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja koristnik donacij iz zasebne ustanove oproščen plačila davka na dohodek iz kapitala od prejetih donacij?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. novembra 2013 – „go fair“ Zeitarbeit OHG proti Finanzamt Hamburg-Altona

(Zadeva C-594/13)

(2014/C 71/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „go fair“ Zeitarbeit OHG

Tožena stranka: Finanzamt Hamburg-Altona

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Razlaga člena 132(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost:

- (a) Ali lahko država članica diskrecijsko pravico, ki ji je dana, da prizna organizacijo kot organizacijo socialnega pomena, izvršuje tako, da čeprav prizna osebe, ki opravljajo svoje storitve za nosilce zavarovanja za primer potrebe po pomoči in postrežbi, ne prizna pa tudi delavcev na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom, ki opravljajo svoje storitve neposredno za osebe, ki potrebujejo pomoč in postrežbo?
- (b) Če je treba delavce na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom priznati kot socialno organizacijo: ali priznanje agencije za zagotavljanje začasnega dela, ki delavce na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom izposoja priznanim organizacijam za nego in oskrbo (organizacije prejemnice), izhaja iz priznanja izposojanega osebja?
2. Razlaga člena 134(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost:

Ali je posredovanje delavcev na področju zdravstvene nege z opravljenim državnim izpitom kot transakcija, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, nujno potrebno za opravljanje storitev nege organizaciji prejemnici (podjetju, ki si izposoja delavce), če organizacija prejemnica ne more poslovati brez osebja?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Pritožba, ki so jo Duravit AG in drugi vložili 25. novembra 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-364/10, Duravit AG in drugi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnice: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (zastopniki: Dr. U. Soltész, LL. M. in C. von Köckritz, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

1. sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. septembra 2013 v zadevi T-364/10 razveljavi v delu, v katerem je bila tožba pritožnic zavrtnjena;
2. člene 1(1), 2 in 3 Sklepa Evropske komisije C(2010) 4185 final z dne 23. junija 2010 v zadevi COMP/39092 – Kopalniška oprema na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU v celoti razglasi za nične v delu, v katerem se nanašajo na pritožnice;
3. podredno (k drugemu predlogu) odpravi ali bistveno zmanjša globe, naložene pritožnicam z zgoraj navedenim sklepom;
4. še bolj podredno (k drugemu in tretjemu predlogu) zadevo vrne Splošnemu sodišču, da bo o njej ponovno razsodilo v skladu s pravno presojo v sodbi Sodišča;
5. vsekakor Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnicam nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice navajajo skupaj šest pritožbenih razlogov.

Prvič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 31 Uredbe št. 1/2003, domnevo nedolžnosti in pravico do poštenega sojenja (člena 47 in 48(1) v povezavi s členom 52(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člen 6(1) in (2) EKČP) s tem, da je zavrnilo izvedbo neomejenega sodnega nadzora, čeprav je bil ta izrecno zahtevan, izhajalo iz domneve, da so dejanske in pravne ugotovitve Komisije pravilne, in da ni dovolj uporabilo svoje diskrecijske pravice pri določitvi glob.

Drugič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 263 PDEU, pravico pritožnic do učinkovitega pravnega sredstva (člen 47(1) Listine) in načelo enakosti orožij s tem, da ni opravilo zadostnega nadzora zakonitosti in da je prekoračilo njegove meje v škodo pritožnic.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi večkrat, očitno in na način, ki vpliva na odločitev v sporu, izkrivilo vsebino spisa, zaradi česar naj bi napačno uporabilo pravo in kršilo priznana načela dokaznega postopka.